

άπειρο

άπειρο, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. άπειρος], το άπειρο·

- επ' άπειρο(ν), αδιάκοπα, για πάντα, χωρίς τέλος: «δε θα παραβλέπω επ' άπειρο τις αταξίες σου! || δε θα περιμένω επ' άπειρο να μου επιστρέψεις τα λεφτά που μου χρωστάς!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας